

ΕΤΟΣ 73ον

1 'Ιουνίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3757)

ΟΙ ΒΑΡΕΙΣ ΛΥΚΟΙ

Τό σημερινό Ἀποστολικό ανάγνωσμα ἀναφέρεται στή συνάντηση τοῦ ἀποστόλου Παύλου μέ τούς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου. Ὁ Παῦλος τούς καθιστᾷ προσεκτικούς ὡς πρός τή διαποίμανση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Τούς συστήνει νά γρηγοροῦν, προφητεύοντας τήν ἐμφάνιση ἀνθρώπων, μέ ἰδιοτελή κίνητρα, πού θά προσπαθήσουν ν' ἀποσπάσουν τό ποίμνιο ἀπό τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, νά διαστρέψουν τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί νά δημιουργήσουν ὁπαδούς. Ἡ προφητεία αὐτή τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν ἐκπληρώνεται καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἱστορίας, καθώς οἱ βαρεῖς λύκοι, γιά τούς ὁποίους μιλάει, ἐμφανίζονται, κατά καιρούς, τροφοδοτώντας τρία μεγάλα δεινά, πού ταλανίζουν τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ αἵρέσεις

Τό πρῶτο, εἶναι οἱ αἵρέσεις. Γεννιοῦνται μέσα στήν Ἐκκλησία, διαστρεβλώνουν τήν πίστη καί παρερμηνεύουν τή διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως διασώζεται στήν Ἁγία Γραφή καί ἀναλύεται ἀπό τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποτε ἐμφανίστηκαν, προκάλεσαν μείζονα κακά, συνέβαλαν στήν ὄξυνση τῶν παθῶν καί στή διάσπαση τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά καί σέ προσωπικό ἐπίπεδο, ἡ αἵρεση εἶναι τό φοβερότερο κακό πού μπορεῖ νά συμβεῖ σέ ἕναν ἄνθρωπο.

Εἶναι ἁμαρτία μεγαλύτερη ἀπό κάθε ἄλλη, γιατί ἀποκόπτει ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἀποκλείει ἀπό τήν ἁγιαστική χάρη τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί στερεῖ τήν προοπτική τῆς σωτηρίας, καθότι, ἐκτός Ἐκκλησίας, δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ἐνῶ κάθε ἄλλη ἁμαρτία, ὅσο σοβαρή κι ἂν εἶναι, δέν ἀποκλείει τόν ἁμαρτωλό ἀπό τή σωτηρία, ἀφοῦ δέν τόν ἐκδιώκει ἀπό τήν Ἐκκλησία· καί ὅσο ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἐντός τῆς Ἐκ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ Παῦλος ἀποχαιρετᾷ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρὰ τίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπῆρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

κλησίας, μπορεῖ νά γίνει μέτοχος τῆς «ἐν Χριστῷ» σωτηρίας, διὰ τῆς μετανόιας.

Τὰ σχίσματα

Τό δεύτερο, εἶναι τὰ σχίσματα. Αὐτά νοθεύουν τὴ μαρτυρίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐσιαστικά προσβάλλουν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως. Ἄν καὶ ἡ ἀφετηρία τους ἐνδέχεται νά ἐδράζεται σέ ζητήματα ὅχι μόνο θεολογικά, διαψεύδουν τὴ φύση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τραυματίζουν τὴν ἀγάπη. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι τὸ σχίσμα τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου στὴν Ἑλλάδα. Ξεκίνησε ἀπὸ μιά διαφορετικὴ ἐκτίμηση τῆς μέτρησης τῶν ἡμερῶν καὶ συνέβαλε στὸν μερικὸ κατακερματισμὸ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸν ὀλικὸ κατακερματισμὸ τῆς ἐνότητος ὅσων ἀκολούθησαν τὸ σχίσμα, καθότι εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου εἶναι διασπασμένοι σέ ἐπιμέρους φανατικὲς παρατάξεις, ἡ καθεμιά ἀπὸ τίς ὁποῖες ἀφορίζει τὴν ἄλλη. Τό γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη τῆς πλάνης καὶ ἀναταραχῆς πού προκαλεῖ τὸ σχίσμα στὴν Ἐκκλησία καὶ στά διανοήματα ὅσων, ἀτυχῶς, τὸ ἀκολουθοῦν. Ὁ ἱε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ὁ Παῦλος ἔκρινε νά παρακάμψουμε τήν Ἔφεσο, γιά νά μήν καθυστερήσει στήν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας, ἀφοῦ ἔσπευδε, ἂν ἦταν δυνατό, τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς νά εἶναι στά Ἱεροσόλυμα. Ἀπό τή Μίλητο ἔστειλε καί προσκάλεσε ἀπό τήν Ἔφεσο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦλθαν καί τόν συνάντησαν, τοὺς εἶπε: Προσέχετε λοιπόν τόν ἑαυτό σας καί ὅλο τό ποίμνιο, στό ὁποῖο τό ἅγιο Πνεῦμα σᾶς τοποθέτησε ἐπισκόπους γιά νά ποιμάνετε τήν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, τήν ὁποία συγκρότησε γιά τόν ἑαυτό του μέ τό δικό του αἷμα. Γνωρίζω ὅμως καλά ὅτι μετά τήν ἀναχώρησή μου θά εἰσβάλουν σέ σᾶς ἄγριοι λύκοι πού δέν θά ἐνδιαφέρονται γιά τό ποίμνιο. Καί ἀνάμεσα ἀπό σᾶς τοὺς ἴδιους θά ἐμφανισθοῦν ἄνδρες πού θά διαστρέφουν τήν ἀλήθεια γιά νά παρασύρουν τοὺς χριστιανούς μέ τό μέρος τους. Γι' αὐτό, ἀγρυπνεῖτε καί νά ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐπὶ τρία χρόνια δέν ἔπαυσα νύκτα καί ἡμέρα νά νουδετῶ μέ δάκρυα τόν καθέναν ἀπό σᾶς. Καί τώρα πλέον, ἀδελφοί, σᾶς ἀναδέτω στόν Θεό καί στό κήρυγμα τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά βελτιώσει τήν κατάρτισή σας καί νά σᾶς δώσει μερίδιο στήν κληρονομία πού δικαιοῦνται ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἐπιτύχει τόν ἁγιασμό. Ποτέ δέν ἐπιθύμησα χρήματα ἢ χρυσό ἢ ρουχισμό. Σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε ὅτι τίς ἀνάγκες μου καί τῶν συνοδῶν μου τίς ἱκανοποίησα μέ τά ἴδια μου τά χέρια. Μέ κάθε τρόπο σᾶς ἔδειξα ὅτι μέ τή σκληρή ἐργασία σας πρέπει νά φροντίζετε τοὺς ἀδυνάτους, καί νά ἐνθυμεῖσθε τά λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε: Εἶναι καλύτερο νά δίνεις παρά νά παίρνεις. Καί ὅταν εἶπε αὐτά, γονάτισε μαζί μέ ὅλους αὐτούς καί προσευχήθηκε.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρός Χρυσόστομος, μάλιστα, θέλοντας νά τονίσει τή σοβαρότητα τοῦ σχίσματος, διδάσκει πῶς «οὔτε τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου μπορεῖ νά ἐξαλείψει αὐτή τήν ἁμαρτία».

Ὁ ζηλωτισμός

Τό τρίτο, εἶναι ὁ ζηλωτισμός. Ὑπάρχει ὁ καλός ζήλος γιά τήν ἐργασία τῶν ἀρετῶν, τή βίωση τῆς εὐαγγελικῆς ζωῆς. Ὑπάρχει, ὅμως καί ὁ κακός ζήλος, μέ κύρια χαρακτηριστικά τήν ἔπαρση, τή διάθεση δημιουργίας ὁπαδῶν, τήν αὐτονόμηση ἀπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τήν ἀφ' ὑψηλοῦ κριτική τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, τήν προβολή τῶν ἐξωτερικῶν σχημάτων τῆς εὐσεβείας, πού ἐλκύουν τοὺς ἀφελεῖς καί προκαλοῦν τόν θαυμασμό τους. Αὐτόν τόν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζήλον» κατήγγειλε ὁ Παῦλος, στηλιτεύοντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, «ἐπειδὴ ἀγνοοῦν τή δικαίωση πού δίνει ὁ Θεός καί προσπαθοῦν νά στήσουν τόν δικό τους

1 Ἰουνίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.)».
Ἰουστίνου φιλοσόφου καί μάρτυρος († 166). Πύρρου ἐπισκόπου.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγ.: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

τρόπο δικαίωσης, δὲν ὑπετάχθησαν στή δικαίωση πού προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό. Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστός, γιὰ νὰ δικαιωθεῖ ὁ καθένας πού πιστεύει» (Ρωμ. 10, 2-4). Τὰ χαρακτηριστικά τῶν κακῶς νοουμένων ζηλωτῶν εἶναι ὁ θρησκευτικός φανατισμός, ἡ ὑπερφίαλη κριτική τῶν πάντων, ὁ φαρισαϊκὸς ζήλος τῆς θρησκείας πού ἐξακολουθεῖ νὰ σταυρώνει τὸν Χριστό καί νὰ λιθοβολεῖ τοὺς ἀνθρώπους.

Αἰρέσεις, σχίσματα καί ζηλωτισμός εἶναι τὰ τρία μεγάλα δεινὰ πού ἀπειλοῦν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, συμβάλλουν στὴ διαίρεση καί θέτουν σέ κίνδυνο τὴν προοπτικὴ τῆς σωτηρίας μας. Νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε νὰ διεισδύσουν στὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ νὰ ἀσφαλιστοῦμε στό ἐκκλησιαστικὸ μας περιβάλλον, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στοὺς Ποιμένες μας, πού ἀνέλαβαν τὸ μέγιστο ἔργο τῆς «εἰς Χριστόν» τελειώσεώς μας καί θὰ δώσουν, γι' αὐτό, φρικτὴ ὁμολογία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΥΛΩΝΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΗΛ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 11x18, σελ. 208)

Ἡ σύντομη καί ἐκλαϊκευμένη, σχετικὰ, αὐτὴ μελέτη προσφέρεται πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰδικούς καί μὴ πού ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τὴ θεολογικὴ σκέψη τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου γιὰ τὴν ἁμαρτία. Ἐφόσον ἡ ἁμαρτία εἰσήγαγε στὸν κόσμον τὸ θάνατο καί εἶναι ἀδύνατο νὰ χωριστεῖ ἀπὸ αὐτόν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr